

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CV. Libertas Rainaldi Clerici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

dema, Arifredus, Teodericus, Ildoigijs, Sindila, Albarus, Mantio, Calvile, Fauvane iudicum, Valafonso faione, vel in praesentia Hictore, Ragambero, Epulone, Munio, Adoaro, Atone, Arnaldo, Aberaldo, Suniario, Sendebado, Tractimiro, Domferanno, Ramnone, Maurecato, Ermemiro, Senderedo, Georgio, Achilane, & Victore, vel aliorum plurimorum bonorum hominum praesentia qui in ipso iudicio residebant. Recognosco me Auvaldus apertionibus Fridemiro, qui est mandarius de Audefindo Episcopo, vel ad interrogacione de supradictos iudices, verum est in omnibus, & hoc negare non possum, quia de his unde me mallavit meminitus Fredemirus mandarius de Audefindo Episcopo, quod ego injuste retineo homines qui sunt commanentes prope claustra sancti Felicis & eius termino, quae ipsi Ecclesiae subditum esse debet sub ditione sanctae Eulaliae Elenense sedis Ecclesiae de ipso pojo ubi est ipsa mata, & recte descendit, & accipit partem de ipsam locum ubi ipsas vineas fuerant, & sic vadit ad ipsam viam qui discurret de monte Albaris, & inde ducit ad locum ubi dicitur ad ipsas aluminatias, & pergens de ipsas aluminarias per ipsos torrentes ad ipsum pojum, & iterum revertit recte ad ipsam praescriptam matam. Et ego Auvaldus respondi quod non injuste sed partibus Comitibus & ad servitium Regis exercendum hoc retineo, & hanc meam responsionem praesentiae vestrae iudicium conditionis ostendit sepe dictus Fredemirus mandarius de Audefindo Episcopo, qui legibus ductus est atque ibidem resonat ex qua auctoritate praedictus locus sancti Felicis sub ditione sanctae Eulaliae esse debet. quod etiam & vos praefati iudices me interrogastis si potuisset per legitimos placitos habere scripturas aut legitimos testes aut quodlibet verum documentum per quod probare potuisset ut sepe dictus locus per beneficia vel adpensionem Comiti regalem servitium persolveri debeat vel homines loci illius commanentes vel contra ipsam scripturam aliquam inferre potuissent infamiam. Manifeste verum est quia dictus locus sancti Felicis cum claustra & terminia eius, sicut suus resonat iudicium, a praedecessores Audefindo Episcopo, videlicet Vinedario Episcopo, Ramno Episcopo, Salomone Episcopo, & isto praesente Audefindo per hos annos quinquaginta seu & amplius iure ecclesiastico possessum fuit per successorem sancti Felicis sub ditione sanctae Eulaliae, & ipse suus iudicium conditionis verus est in omnibus & legibus factus, & ego Auvaldus sic me recognosco atque evacuo quia non possum contra ipsum iudicium nullam inferre infamiam neque probare per testes neque per scripturas sed neque per ullum iudicium veritatis quod ipse praefatus locus partibus Comitibus esse debeat vel homines loci illius commanentes servitium Regis exinde persolveri debeant nec modo nec ullaque tempore; quia plus pertinet ad Audefindum Episcopum, qui hoc perquiri recte iure ecclesiastico, quam a me Auvaldo, qui retineo hoc partibus Comitibus injuste, & ea quae me recognosco, recte & veraciter me recognosco vel evacuo in vestro supradictorum iudicio. Facta recognitione evacuationis sub die xvi. Kal. Ianuarij anno xxxvi. regnante Karolo Rege. Auval-

us, qui hanc meam recognitionem feci subscripsi Remelatus, Mauregatus, Argeredus, Ildorgius, Ragamberus. Sanctus Presbyter hanc recognitionem scripsi sub die & anno quo supra.

C V.

Libertas Rainaldi Clerici.

Cum Christianissimus ac religiosissimus Imperator Ludovicus caelestis protectionis ope suffragante invictissimus Augustus sanctam matrem Ecclesiam ad meliora instantissime subverberet, hoc ei inter cetera sanctae devotionis suae studia exhibuit ut usus valde inolitus atque reprehensibilis, qui dignitatem ejus magna ex parte fuscare videbatur, eo quod scilicet servilis & originariae conditionis personae contra statuta canonum sacris divinisque ministeriis eatenus applicarentur, suae auctoritatis praepcepto pelleretur, & qualiter dehinc hujuscemodi conditionis homines Ecclesiae utilitati idonei reperti nexu servitutis eriperentur, & ad hanc dignitatem promoverentur, una cum consensu Pontificum & Optimatum impetij sui statuere procuravit, id ipsum quoque veneranda proles ejusdem Imperatoris invictissimus Rex Karolus pari voto honorificentiae sanctae Dei Ecclesiae annuit. Igitur ego in Dei nomine Hugo misericordia Domini Abbas Ecclesiae gloriosissimi Confessoris Christi Aniani juxta memorati piissimi Augusti praepceptum te Clericum nomine Rainaldum ex familia ejusdem sancti Aniani progeniem ducentem, hoc est, ex Apiariis villa, ante sanctum altare & praesentiam fratrum sancti Aniani una cum collubentia eorundem fratrum & deprecatione Adalardi Archiepiscopi, qui jamdictam villam, Apiarias scilicet, in beneficium habet, a vinculo servitutis ob amorem Domini nostri Iesu Christi, ad cujus militiam eligeris, publice absolvo, civemque Romanum instituo, ut ab hinc Christo favente in tuo jure & potestate consistens ita vivas ingenius civisque Romanus tamquam si a liberis ortus fuisses parentibus, & neque nobis neque successoribus nostris quicquam noxialis debeas servitutis, sed sub integra plenaque ingenuitate, quam propter sacri ordinis dignitatem accipere mereris, tempore vitae tuae permanens: quatinus catena servitutis, cui nascendo haecenus obnoxius extitisti, per hanc absolutionem ereptus, securus liberisque divinae potentiae Domino adjuvante famulari valeas. Ut vero absolutionis hujus titulus, qui pro reverendis cultibus venerabiliter celebratur, firmum omni tempore obtineat vigorem, manu propria subter roboravimus, nobilissimisque sancti Aniani clero stipulandum destinavimus. S. Hugo Abbas. S. Adalardus Archiepiscopus. S. Vvaramundus. S. David. S. Martinus. S. Salomon. S. Gaufbertus. Data 1111. Nonas Decembris anno primo regni Karoli Imperatoris.

An 878.
Ex archivo
Ecclesiae
Andegaven-
ensis.

✠

BBbbb iij

Ex eodem
chazmulo.

An 878.
Ex cham-
piano Eccle-
siae Helo-
vensis lib.
1. cap. 94.